

Orthodontisten in het nauw door tariefsverlaging

GERRIE RIEMERSMA

LEEWARDEN - De orthodontisten krijgen klappen. Hun tarieven gaan met een derde omlaag per januari. Daniël van der Meulen luidt de noedklok.

Orthodontist Huib Berghauser Pont had al zijn berekeningen voor een nieuwe praktijk in Roden klaar: de financiën, de verbouwing en de opbouw van zijn praktijk met personeel. Het kon. Deze zomer gooide de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) roet in het eten. De tarieven gaan met 34 procent omlaag. De nieuwe praktijk kan niet meer uit. Nu werkt Berghauser Pont vrijdags in de praktijk van Van der Meulen in Leeuwarden, die al twintig jaar werkt als 'beugeltandarts'.

Van der Meulen zal de laatste zijn die klaagt. Hij heeft het goed. Zijn praktijk is groot geworden. Hij heeft een buffer. En iedereen

moet in deze tijd van bezuinigingen inleveren, dus hij ook.

Friesland telt in verhouding weinig orthodontisten, met praktijken in Leeuwarden, Sneek, Drachten, Heerenveen, Harlingen en Dokkum. Dat is omgerekend 1 praktijk op de 100.000 inwoners. Het landelijke gemiddelde staat op 1 op de 70.000. In het buitenland zijn de verhoudingen heel anders: in Duitsland is het 1 op de 40.000 mensen en in Amerika 1 op de 20.000.

Dat er zo weinig beugelspecialisten zijn, is indirect een van de redenen waarom de NZa zo drastisch snijdt in de tarieven. Orthodontisten hebben hard gewerkt om aan de vraag te voldoen en hebben ernaar betaald gekregen.

Van der Meulen had liever gezien dat er op een andere wijze was ingegrepen. De NZa had zich bijvoorbeeld kunnen inzetten voor het opleiden van meer orthodontisten, zodat het werk – en

Daniël van der Meulen (links) en Huib Berghauser Pont in de orthodontiepraktijk van eerstgenoemde aan de Schrans in Leeuwarden. FOTO LC/SIEP VAN LINGEN

de dus de inkomens – over meer mensen wordt verdeeld. Nu worden de inkomens van beugeltandartsen verbonden aan die van ambtenaren. „Wylst wy eigen ûndernimmings mei persoanien in eigen gebou hawwe en in protte oeren draaie omdat de fraach grut is.” Het gekke is dat de NZa vooraf heeft laten weten dat de orthodontisten niet te hoge tarieven hebben.

Hij vindt het ook krom dat de overheid de tarieven bepaalt, terwijl 99 procent van de beugels met particulier geld betaald wordt via (vaak) een aanvullende verzekering. „De tarieven wurde leger, wy krije minder jild. De preemjes bliuwe gelyk. Dus allinnich fersekeringen wurde der better fan.”

Nederlandse beugels zijn relatief goedkoop. Van der Meulen: „Yn Amearika betelst der sa 6000 dollar foar, yn Dútslân €6000.” Hier kost een beugel on-

geveer €2000. Straks krijgt Van der Meulen er nog zo'n €1300 voor. In sommige gevallen zal dat niet eens kostendekkend zijn.

Van alle beugelbehandelingen komt de helft voor rekening van in totaal achttien tandartsen. De andere helft wordt door de orthodontisten gemaakt. Die krijgen daar nu minder voor betaald dan de tandartsen. Van der Meulen: „Op himsels al frjemd.” Want de orthodontisten hebben er als specialistische tandartsen vier jaar langer voor gestudeerd.

Omdat ook de tarieven voor beugels bij tandartsen net zo drastisch worden aangepakt, verwacht hij dat de tandartsen eieren voor hun geld kiezen en hun patiënten vanaf januari voor beugels doorverwijzen naar de orthodontisten. „Foar toskedokters kin it ek net mear út.” Dat betekent voor beugelspecialisten meer werk voor minder geld, concludeert Van der Meulen. „En wy

kinne it der net mear by hawwe.”

Er komen nieuwe wachtlijsten, verwacht hij. Hij voelt zich noodzaak om zich per januari te concentreren op kinderen en kan dan minder volwassenen in behandeling nemen. Die vormen nu nog een kwart van zijn clientèle.

Een ander gevaar is het verdwijnen van kleine orthodontiepraktijken. Die kunnen met de lagere tarieven niet meer uit. Nieuwe zullen er niet bijkomen. De druk zal dus alleen maar toenemen. Want op de toch al weinige tandheelkundeopleidingen in Nederland zullen afgestudeerde tandartsen niet zo gauw meer de vervolgstudie orthodontie oppakken.

Een eigen praktijk kunnen ze immers niet meer beginnen. Van der Meulen vrees daarom ook voor het voortbestaan van de opleidingen. „It soe in ramp wêze as dy slute moatte.”